

Mødet den 29. Juni 1916.

(For lukkede Døre).

Fraværende: N. Joh. Laursen, Mikkelsen, Møller og J. C. Petersen.

1. (J. Nr. 213—1916). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om efter afholdt Licitation over **Brændselsleverancen til Kommunen** i Tiden fra 1. Juli 1916. til 30. Juni 1917 at overdrage Leverancen af 4500 hl Saltværkscinders à 4,50 Kr. pr. hl til »Aarhus Salt- og Cindersfabrikker«, 3200 hl westphalske Cinders à 3,60 Kr. pr. hl til »Aarhus Kulimport«, Leverancen af Plankeender til »Tømrermestrenes Damp- Save- og Høvleværk« for 35,10 Kr. pr. m³ og Leverancen af Granpæle til »Aarhus Kulimport« for 18,00 Kr. pr. m³, samt om at det overlades til Udvalget efter nærmere Forhandling med Skole- og Fattigudvalget at fremskaffe Tørv og Bøgebrænde.

F o r m a n d e n forelagde Indstillingen.

M o u s t e n troede nok, Kommunehospitalet kunde nøjes med Gasværksskokes, saaledes at de dyre Saltværkscinders blev unødvendige. Taleren vilde derfor henstille til Udvalget ikke at købe disse Cinders.

P. P e t e r s e n ansaa det for muligt at spare paa enkelte Punkter, men Udvalget maatte have den nu indstillede Bevilling.

Simonsen henstillede at tænke paa, om der ikke fra Kommunens Side kunde gøres noget for at skaffe Byens Befolkning og da særlig den ubemidlede Del Brændsel til den kommende Vinter. Der kunde i dette Øjemed maaske være Tale om Indkøb af Træ og Tørv og om større Skovning i Kommunens Skove, ligesom man ogsaa kunde have Opmærksomheden henvendt paa, hvad det blev til med Skibsredernes Forpligtelse til at afgive Tonnage til Kulimport. Maaske var der andre Veje at gaa, Hovedsagen var, at Spørgsmaalet blev taget op til Overvejelse.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 210—1916). Indstilling fra Skoleudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Leveringen af et Varmeanlæg til Borgerskolen i Ny Munkegade** til Riedel & Lindegaard, København, for 18700 Kr.

Jakob Jensen forelagde Indstillingen, idet han oplyste, at denne kun omfattede Varmeanlægget i Skolen, medens Udvalget havde besluttet af Hensyn til de meget dyre Priser at vente med Ventilationsanlægget og med Varmeanlægget i Gymnastiksalen.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 151—1916). Fra Udvalget for Fattigvæsenet forelaa følgende Indstilling til **Antagelse af Arkitekt til Udarbejdelse af Tegninger til Fattigvæsenets Optagelseshjem**:

Arkitekt R. Frimodt Clausen.

— M. B. Fritz.

— Høegh-Hansen.

— C. Früstück Nielsen.

— P. M. Wier.

Udsattes.

4. (J. Nr. 209—1916). Fra Kasseudvalget forelaa

følgende Skrivelse angaaende **Spørgsmaalet om Indfrielse af Laanet af 1909** for at drage Fordel af den lave Sterlings- og Obligationskurs:

»Efter at det Spørgsmaal var rejst, om Kommunen ved at indfri Laanet af 1909 til den lave Kurs, i hvilken Obligationerne for Tiden staa, og med den Gevinst, som vilde være en Følge af den lave Sterling-Kurs, kunde vinde en betydelig Fordel, har Kasse- og Regnskabsudvalget taget denne Sag under nærmere Overvejelse. Kommunebogholderen har i denne Anledning i hoslagte Redegørelse udtalt sig om Sagen. Under Henvisning til det af ham anførte og med Bemærkning, at Udvalget har Grund til at antage, at de Bankfirmaer og Banker, som ligge inde med større Beholdninger af Kommunens til det nævnte Laan hørende Obligationer, ikke ere villige til at sælge til den nuværende lave Kurs, mener Udvalget ikke, der for Tiden kan foretages videre i Sagen, hvilket man forbeholder sig nærmere at motivere under Sagens Behandling i Byraadet «

Den i Skrivelsen nævnte Redegørelse fra Kommunebogholderen var saalydende:

»Restgæld af Laanet af 1909 £ 458400 8251200 Kr.
à 85 £ 389640 7013520 Kr.

Af de 389640 Pund tænkes 250000

Pund at ville blive betalt i England.

Heryed indvindes ca. 2 Kr. paa

hvert af disse 250000 Pund 500000 Kr.

6513520 Kr.

Udgift til Stempling af nyt Laan

og til Fabrikation af Obligationer

m. m. ca. 20000 Kr.

Derskuldealtsaa tilvejebringes Laane-

midler til Beløb 6533520 Kr.

Hvis man nu tænker sig et nyt Laan til Kurs 94, skulde et saadant Laan, for at man kunde faa det foranstaaende Beløb disponibelt, efter at Kurstabet var fradraget, lyde paa 6950553 Kr., afrundet til 6950000 Kr.

Naar man saa tænker sig det ny Laan 33-aarigt og til en Rentefod af 5 %, bliver den aarlige Ydelse 434305,78, nemlig 6,249004 % af Laanets oprindelige Sum.

Laanet af 1909 udløber om 33 Aar, og det vilde med pari Kurs og Sterlingkurs 18 kræve en aarlig Ydelse af 454711,41; men da Amortisationen kan ske ved Tilbagekøb, og Rentefoden utvivlsomt vil blive høj efter Krigens Ophør, hvad der fører med sig lav Obligationskurs, maa man regne med ret betydelig Fortjeneste ved Tilbagekøb igennem Aarene. Hvis man tænker sig en Kurs af 92, vil der igennem de 33 Aar indvindes 660096 Kroner. Det aarlige Gennemsnitsbeløb heraf er 20003 Kroner. Herfra maa der imidlertid drages Tab paa Sterlingkursen. Denne vil utvivlsomt efter Krigen falde mere i Ro, og man maa i det lange Løb regne med over 18, omkring ved 18,20. Dette medfører ikke Gevinst eller Tab for de Kuponers Vedkommende, som indløses her i Landet; men for de øvrige Kuponers og for Amortisationens Vedkommende medfører det Tab. Jeg mener at kunne regne med et aarligt Tab af 3700 Kr., og den gennemsnitlige aarlige Gevinst, der indvindes ved Tilbagekøbet, komme da ned paa 16303 Kr.

Efter de her fremstillede Synspunkter vilde der altsaa i 33 Aar indvindes ca. 4100 Kr. aarlig, hvis der kunde rejses et Laan som foran fremstillet, og alle 1909 Obligationerne købtes tilbage.

F o r m a n d e n forelagde og gennemgik Skrivelserne, hvortil han føjede, at der til Grund for Antagelsen om, at de Bankfirmaer og Banker, som laa inde med større Beholdninger af de paagældende Obligationer, ikke var villige til at sælge dem til den nuværende lave Kurs, laa virkelige Oplysninger. Endvidere maatte det antages, at hvis Kommunen nu vilde rejse et Laan, vilde alene dette være et Minus, naar man i Fremtiden skulde søge et fast Laan.

M a r t i n H a n s e n kunde ganske slutte sig til Udvalgets Forslag om at lade den Sag ligge.

J a k o b J e n s e n ansaa det heller ikke for rigtigt at gaa videre med Sagen. Laanet af 1909 var tilmed et saa udmærket Laan, at man meget vel kunde være tjent med at overlade det til Efterkommerne. Dersom man aabnede et almindeligt Køb af Obligationerne, vilde disse hurtigt stige i Kurs.

F o r m a n d e n troede, den lave Kurs vilde holde sig, saaledes at man af den Grund kunde regne med en ikke ringe Gevinst.

M i k a e l J o h a n s e n syntes, man skyldte Hr. Moustén Tak, fordi han i Kasseudvalget havde rejst Sagen, som jo nok var en Undersøgelse værd. Det vilde være klogt at købe alle de Obligationer, man kunde faa herhjemme.

F o r m a n d e n kunde give Hr. Johansen Ret, hvis man blot havde Penge til Købet.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 211—1916). Indstilling angaaende Ansøgninger fra indkaldte værnepligtige om **Eftergivelse af Skat.**

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 201—1916). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at der bevilges Lygtetænder

Jens Sørensen **Afsked med Pension** fra 1. Juli 1916 at regne.

Fra Budgetudvalget forelaa Indstilling om, at Pensionen ansættes til 500 Kr. aarlig.

Indstillingen vedtoges.

7. Andragende om dansk **Indfødsret** fra:

a) (J. Nr. 15⁶—1916). Kontorist Niels Georg Lassen.

b) (J. Nr. 15⁷—1916). Kontorist Alfred Lassen.

Anbefaledes.

8. (J. Nr. 9⁸—1916). Indstilling fra Indkvarteringskommissionen angaaende indkomne **Andragender fra Kvarterværter om Godtgørelse** i Anledning af, at Lejemaalet angaaende Kvartererne ved Soldaternes Indkvartering paa Kasernerne blev af kortere Varighed end forudsat ved Udlejningen.

Formanden skulde gerne indrømme, at der var noget berettiget i Kvarterværternes Betragtning, idet Billettøren efter Oplysning fra de militære Myndigheder havde sagt, at Lejemaalene maatte antages at vare i 4 Maaneder, hvad de imidlertid ikke var kommet til. Derfor kunde man dog ingen Garanti paatage sig, kun maatte det paalægges Billettøren fremtidig ikke at udtale sig som sket denne Gang. Under alle Omstændigheder vilde det være baade farligt og vanskeligt at indlade sig paa at give Erstatning, hvorfor Indkvarteringskommissionen indstillede, at man ikke indlod sig derpaa.

Jakob Jensen ansaa det for umuligt for Billettøren at være saa forsigtig, at Værterne ikke kunde faa noget at sige, naar de følte sig lidt forurettede. Der maatte altid siges en omtrentlig Tid, og andet havde Billettøren antagelig ikke gjort. Taleren vilde fraraade at give Erstatning.

Formanden bemærkede, at der var det uheldige knyttet til Sagen, at det, hvis der ikke

blev givet Erstatning, sikkert vilde blive vanskelige at skaffe frivillig Indkvartering.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 19¹³—1916). Meddelelse fra Udvalget for Understøttelse til Børn af Enker angaaende **Udgiften i 1915—16 i Henhold til Lov Nr. 124 af 29. April 1913.**

Toges til Efterretning.

10. (J. Nr. 17³—1916). Andragende fra Bogholder N. C. Jensen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Formanden meddelte, at Fattigudvalget henstillede Sagen til Byraadets Afgørelse.

Kjeld Sørensen anbefalede at eftergive Fattigunderstøttelsen, som Andrageren havde paa-draget sig ved et Hospitalsophold. Det forlangtes i saadanne Tilfælde, at vedkommende skulde være Medlem af en Sygekasse, hvad Andrageren ogsaa paa det paagældende Tidspunkt havde været, men Sygekassen havde nægtet at betale, hvorfor Andrageren havde maattet søge Fattighjælp.

Bevilgedes.

11. (J. Nr. 216—1916). Andragende fra Overlæge Strandgaard om **Rejsetilladelse** i Tiden fra 5. Juli til 27. Juli 1916. (Denne Sag behandlede sammen med den følgende Sag).

Bevilgedes.

12. (J. Nr. 217—1916). Andragende fra Overlæge Rahlff om **Rejsetilladelse** i Tiden fra 7. Juli til 1. August 1916.

Formanden meddelte, at begge Andragender var anbefalet af Sygehusudvalget.

Kjeld Sørensen fandt det lidt betænkeligt at lade begge Overlæger rejse samtidig i saa langt et Tidsrum. Selv om de hver havde sit Omraade, var de dog ældre Læger med en Erfaring, som de yngre Læger manglede.

M o u s t e n oplyste, at Overlægerne i Aar ikke søgte saa lang Permission som ellers. Paa hver Afdeling var der en Reservelæge med 7—8 Aars Praksis, saa det vilde være fuldt forsvarligt at give Overlægerne Ferie. Der var intet uheldigt i, at de to Overlægers Ferie faldt i samme Tidsrum, idet den ene Afdeling ikke tilkaldte den andens Overlæge.

S a m u e l s e n fandt det uheldigt, at de ledende Læger var borte samtidig, da de vel ofte maatte konferere med hinanden. Det maatte kunne indrettes saaledes, at den ene altid var hjemme, da det vilde være uforsvarligt at lade et saa stort Hospital i 3 Uger være overladt til Reservelægerne.

M o u s t e n troede ikke, de af Hr. Samuelsen omtalte Konferencer mellem den kirurgiske og den medicinske Afdeling fandt Sted. Det var vedkommende Patients Læge ude i Byen, som bestemte, om der skulde medicinsk eller kirurgisk Behandling.

S a m u e l s e n vilde finde det meget underligt, om Overlægerne ikke i mange Tilfælde forhandlede om Patienternes Behandling.

K j e l d S ø r e n s e n fandt det urigtigt at overlade Hospitalet til ganske unge Læger. Naar man til Læge ellers altid søgte at finde en erfaren Mand, vilde det være kedeligt, naar der var noget alvorligt paa Færde, at blive overladt til en ganske ung Læge.

M o u s t e n oplyste, at Reservelægerne var over 35 Aar og havde 7—8 Aars Praksis bag sig. Ferieforholdet kunde ikke ordnes paa anden Maade.

J a k o b J e n s e n mente, at Reservelægerne kunde konferere med hinanden, hvis Konference

blev nødvendig, og at Patienterne altid kunde tilkalde deres egen Læge.

Bevilgedes.

13. (J. Nr. 12⁷—1916). Indstilling angaaende **Tildeling af forskellige Alderdomsunderstøttelser.**
Indstillingen vedtoges.
